

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Vejen frem : Retspolitisk Valgavis

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1950

Emne:Program, partiprogram, partiprogrammer

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

fe 1950

32.8
1950

DUB

DET. KGL. BIBLIOTEK
KØBENHAVN
SMAATRYKSAFDELINGEN

Vejen frem

RETSPOLITISK VALGAUIS

KLAR BESKED

OM RETSFORBUNDET

*ikke tågede teorier —
men fremtidens politik*

Hvis De til daglig læser en eller flere af de aviser, der udgives af de gamle partier, vil De af det, De får at vide om Danmarks Retsforbund, let kunne danne Dem det indtryk, at Retsforbundets politik er demagogi, tågede teorier eller hårdkogt gammelliberalisme, kort sagt noget, som ingen ansvarsbevidst og politisk vågen vælger bør tage højtideligt. Socialistiske blade kalder os „den sorte reaktion“, „det mest asociale parti“ o. l.; højreorienterede blade kalder os „rødere end de rødeste kommunister“, og vore politiske talere benævnes „charlataner“ og „mirakelmænd“.

Hvis De har haft lejlighed til at høre Starcke eller en anden af vore talere, har De måske undret Dem over, at det, der blev sagt, i virkeligheden lød meget fornuftigt. Det har måske også forbavset Dem, at dette mærkelige parti ved de senere valg har haft en ganske bemærkelsesværdig fremgang, og det har måske indgivet Dem nogen tvivl om, hvad De egentlig skal tro og tænke om Retsforbundet.

Retsforbundet har ingen dagspresse, og det er os derfor umuligt at deltage på lige fod med de gamle partier i den politiske debat. Vi har kun ringe mulighed for at besvare de hundreder af angreb, der rettes imod os. Vi har ingen chance for at korrigere fordrejelser, kort sagt vi

har til daglig et meget stort handikap i forhold til de andre partier.

Når derfor denne beskedne valgavis har gjort det muligt for os at henvende os til alle landets vælgere, kan det vel ikke betragtes som ubeskedent at anmode Dem om at ofre det, vi skriver, nogle minutters opmærksomhed. Vi har ikke benyttet den sparsomme plads til at angribe de andre partier, men vi har ønsket i nogle korte artikler at redegøre for Retsforbundets program og for partiets stilling til de mest brændende af dagens problemer. Vi har bestræbt os for at lægge vor politik enkelt og klart frem, og det bliver da Deres sag at afgøre, om Retsforbundets politik er tågede teorier, eller fremtidens politik.

De store spørgsmål

af overlæge Viggo Starcke

Som verdenssituationen er, overskygger de udenrigspolitiske problemer de indenrigspolitiske. Danmark er ved sin tilslutning til FN, Atlantikpacten og Europarådet forpligtet til at bære sin part af de solidariske opgaver, men det må indrømmes, at vor indflydelse på ver-

densbegivenhederne er ringe. Derimod har vi stor indflydelse på de indenrigspolitiske problemer, og nogle af disse har sammenhæng med de udenrigspolitiske problemer. Det gælder først og fremmest handelspolitiken.

De afspærringer, som staterne har

gennemført for at forhindre Deres folk i at handle frit med andre nationer, er en væsentlig årsag til spændingerne i verdenspolitikken. Det gælder ligefra told og restriktioner til jerntæpper. Derfor er det livsvigtigt, at der hurtigt sker en nedbrydning af skrankerne for den mellemfolkelig handel. Det har altid været Retsforbundets politik.

Vi er det eneste parti, som lige fra planøkonomiens begyndelse med valutacentralen har modarbejdet den ødelæggende udvikling.

Tiden og strømmen gik os længe imod, men idag er Retsforbundets politik blevet verdenspolitik gennem det økonomiske råd og Marshallorganisationen. Handelsminister Krag og den socialistiske regering har gjort, hvad den kunne for at modarbejde dette frigørelsesværk, sidst ved forslaget om ikke blot at standse liberaliseringen af handelen, men endogså yderligere binde den gennem nye bundne lister.

Det er imod den jævne befolkningens interesser, imod Danmarks tilfald i Paris, ja, imod handelsministerens egne løfter. Det er dels ødelæggende for Danmarks anseelse i udlandet, dels for regeringens anseelse i indlandet.

Danmark er det eneste land i Europa, der påtænker en sådan bagvendt politik. Derfor må én ting være sikker efter valget: denne regering må ikke fortsætte.

Retsforbundet, som er det eneste parti, der hele tiden har kæmpet imod restriktionsvældet, må gå stærkt styrket ud af valgkampen.

Den genrejsning af Danmarks ydre værn, som er en følge af FN's aktion i Korea, og Danmarks medlemskab af A-pacten, som Retsforbundet havde ønsket lagt ud til vælgernes afgørelse gennem en folkeafstemning, vil koste penge. Retsforbundet mener, at det ved sparsommelighed på de offentlige budgetter kan ske uden skatteforhøjelse. Som et eksempel har vi anført, at der siden valutacentralen er blevet ansat 60.000 flere personer i offentlig tjeneste udover hvad befolkningstilvæksten retfærdiggør. Da hver vel koster ca. 10.000 kr. om året, drejer det sig alene på denne post om 600 millioner om året, der vil kunne spares, det dobbelte af hvad genrejsningen af værnet vil koste.

*Den straf, som dygtige
mænd må lide for ikke at
interessere sig for politik, er
at blive styret af udygtige
mænd.*

(Plato)

Hvorledes skatterne kan afvikles

En populær forklaring på grundskyld

Gennem 30 år har Retsforbundet kæmpet mod det stigende skattertryk, som i de sidste år er steget med så fantastisk en hastighed, at skatterne nu udgør gennemsnitlig 4000 kr. pr. familie om året. I de sidste par år har også andre politiske partier talt imod de høje skatter, men et er at protestere imod dem, et andet er at anføre muligheder for at fjerne skattertrykket.

Synes De ikke, at det ville være en dejlig tanke, om vi kunne blive fri fra skatter, told, forbruksafgifter o. s. v., så vi hver for sig kunne beholde det fulde udbytte af vores arbejde og i stedet lade staten få de værdier, som samfundet selv skaber. Naturligvis synes De det, men De vil spørge, hvordan det kan lade sig gøre. Hvor skal pengene til statens virksomhed komme fra?

Lad os prøve at se lidt nærmere på denne sag.

Samtidig med at samfundet udvikler sig, samtidig med at der bygges veje, anføres jernbaner, opføres skoler o. s. v., stiger landets jordværdi som en direkte følge heraf. De kender selv de fantastiske stigninger, der kan opstå ved anlægget af en jernbane eller ved en bps vækst. Hvad ville være naturligt, om end at lade denne værdistigning, som ikke skyldes enkelte menneskers arbejde, betale vejene, jernbanerne, skolerne o. s. v. I dag er det lige omvendt: gennem vores skatter betaler vi allesammen (indbrættet, vejene og skolerne, medens stigningen i jordens værdi tilfalder den lille del af landets befolkning, der ejer jorden. Dets forhold er så meget mere urimeligt, som det ikke ligger produktion bag denne værdistigning.

Men hvordan kan det ændres? Det kan ændres ved at indføre fuld grundskyld. Et grundskyld da ikke et usædvanligt ord, og betyder det ikke, at vi bare skal betale en ny skat, så folk må flytte fra hus og hjem? Lad os med det samme rejse denne misforståelse. Folk, der ejer jord, betaler allerede i dag fuld grundskyld. De betaler den blot ikke til samfundet, men til private prioritetshavere, bl. a. gennem kreditforeninger og andre finansinstitutioner. Det Retsforbundet vil er at gøre os alle — hele samfundet — til den eneste prioritetshaver i landets jord. Det vil i realiteten sige, at forudsætningen skal forenes til samfundet. Der

bliver ikke tale om afdrag. Prioritetens størrelse bliver afhængig af jordens værdi til enhver tid, således at grundejerne ikke som i dag kan indkassere en grundstigningsgevinst, som ikke skyldes egen indsats.

Retsforbundet råder over plaser, hvorefter denne ordning kan gennemføres, således at de nævnte skodehavere holdes skadeløse gennem en formueafgift på 1 % om året i 25 år. De samtidig opadende skattelettelser vil for formueejerne opveje denne afgift. For alle produktive arbejde vil reformen betyde en vældig fordel.

De beløb, der indkommer gennem grundskylden, skal benyttes til at afvikle skatterne på arbejde og forbrug. Når vi samtidig gælder gennemfører frihandel, vil værket være billigere, og forbruget — og dermed beskæftigelsen — vil stige. Administrationen kan indskrænkes; herud kan yderligere skatter opkræves, og arbejdskraften overflyttes til produktionen. Købekraften og den almindelige velstand stiger.

Dette er vejen til et sundt samfund, og det er den eneste vej, der skaber mulighed for at fjerne det kængende skattertryk.

FORSVARSSPØRGSMÅLET

et par ord om partidisciplin

Det ligger i selve ordet Retsforbundet, at vi vil bygge et samfund på retfærdighedsgrundlag. At retfærdigheden er derfor en naturlig statsopgave. Vi skal have et inde retsværn — politisk og domstole — til værn mod indre retskrænkelser, og vi skal have et ydre retsværn mod krænkelse af landets frihed og selvstændighed. Det ydre værn kan variere fra at være et grænseværn af politisk karakter til et meget stærkt militært forsvarsberedskab.

Man tvænger ikke mennesker til at blive politibetjente eller dommere; man ansætter dem og betaler dem en rimelig løn for deres arbejde. Retsforbundet finder det lige så naturligt at værne mennesker til at være soldater. Det er en almindelig krænkelse af den personlige frihed, og det er noget direkte inkonsekvent i at trænge folk til at forsvare deres frihed. Retsforbundet er derfor til-

hænger af frivillig og lønnet værne-tjeneste. Alt dette er Retsforbundets medlemmer enige om.

Men om kaskitter og omfanget af landets ydre værn kan og skal de enkelte retsstatskænder og mænd efter bedste overbevisning have deres egen mening. Den træende udenrigspolitiske situation kan have ændret manges syn på forsvarsspørgsmålet, men man må ikke værne, at alle retsstatsfolk skal have samme mening om forsvarets størrelse, våbenets art, kort sagt om, hvor mange soldater der skal bruges, og hvortil de skal bruges. Lignsom ved afgørelsen om afslutningen vil vi have lov til at have hver sin mening. Vi ønsker ikke at skabe en kaskitter partifront på et spørgsmål, som ikke kan eller må gøres til et partispørgsmål.

Nøjagtig den samme uenighed gør sig gældende i de gamle partiers medlemmer, men udsårl har man skabt et partispørgsmål, der er uafvendt og ensrettet.

Vi ved, at de gamle partier vil høre os, angribe os og forsøge at latterliggøre os, fordi vi erkender at vi er uenige om dette spørgsmål, men vi tror, at også kampen mod partidisciplinen er det en stadig voksende forståelse for Retsforbundets synspunkter.

Socialforsorg

Vi vil ikke fordele fattigdommen, vi vil afskaffe den

Den vildtvarende agitation, der løses med Retsforbundet, specielt i den socialdemokratiske presse, får mig til at være på spørgsmålet om Retsforbundets stilling til den sociale lovgivning. Retsforbundet har aldrig stemt mod nogen lov, der virkelig har haft til formål at hjælpe de virkelig lidende i samfundet. Når er vi i første linie imod skatteplundringen, men det vil dog være for hurtighed at påberøbe skatteplundringen ved at være karrige overfor modtagere, der i fremskridt har det mere end rimeligt. Retsforbundet har altid den mest enstemme forudsætning, der skulle kunne gøre, tage, bevare og arbejde sig til gode.

Retsforbundet har aldrig søgt at løse problemer ved at sødskule i fattigdom. Det er nemlig bedre at afskaffe fattigdom ved gennem lovgivning at hjælpe den enkelte mand eller enkelte grupper af befolkningen i at løse sig på deres bekostning. Det suveræne system, hvor man ved hjælp af store skatter løser sig af røde blod på den sociale uret, virker ikke efter sin hensigt. De, der mest muligt har betragtet sig, har faktisk kunnet overvinde skatterne på værpæren, og således på den arbejdende befolkning, som i forvejen betaler rigelig i skat.

Kære vælger

Vi præsenterer Dem her for de seks mænd, der i dag repræsenterer Retsforbundet i Folketinget

Ole Frølich, skolelærer, der engang var skoleinspektør for et hundrede år af skolerne og senere grundlægger af Retsforbundet, har været den eneste repræsentant.

Knud Christensen, skolelærer, der engang var skoleinspektør, har været den eneste repræsentant, som har gennemført den i Folketinget.

Robert Hansen, skolelærer, der engang var skoleinspektør, har været den eneste repræsentant, som har gennemført den i Folketinget.

Johannes Jensen, skolelærer, der engang var skoleinspektør, har været den eneste repræsentant, som har gennemført den i Folketinget.

Erik Christensen, skolelærer, der engang var skoleinspektør, har været den eneste repræsentant, som har gennemført den i Folketinget.

Hans Nielsen, skolelærer, der engang var skoleinspektør, har været den eneste repræsentant, som har gennemført den i Folketinget.

— men vi har yderligere en mængde dygtige kvinder og mænd rundt om i landet, der med deres hjælp den 6. september kan hjælpe Dem ud af planøkonomiens og restriktionernes smærende bånd

Vil Retsforbundet afskaffe aldersrenten? Nej, jeg kan oplyse, at Retsforbundets rådslagsgruppe har udtalt sig om et forslag til en folkepensionering, der bl. a. viser, at enhver vil kunne oppebære en pension på størrelse med den nuværende aldersrent, ved blot at indbetale 2 kr. om ugen. Den nuværende ordning kræver statsens store betydning mere, da administrationen er utrykkelig. Men så længe de nuværende statsindtægtssituationen opretholdes, vil Retsforbundet naturligvis bevare aldersrenten.

Aldersrenten, eller i det hele taget uddannelsen, er kun en udelæggelse af et medlem, der er blevet berørt af en af de store part af arbejdslosheden gennem

alle livets arbejdsår. Lad os aldrig ved diskussion af uddannelsesforholdene glemme, at uddannelsen ikke alene er for ungdommen, egentlige årsager. De fattige har brug for uddannelsen for, og uddannelsen og aldersrenten at præge af. De fattige betaler selv både eget uddannelses og holder liv i uddannelsen samt en uddannelses for af overflødig arbejdskraft.

Retsforbundet vil formentlig bevare uddannelsen, men vil ikke af denne grund glemme det andet vigtige, nemlig at flere fattige til fordel for dem. Derfor vil jeg, som arbejder, anbefale dem at på uddannelsen.

Johs. Jensen

Statens fingre væk fra erhvervslivet!

Billigere varer til forbrugerne

Danmarks naturlige muligheder skal udnyttes. Vår eneste betingelse, hvor ingen bondesæl eller andet produktionssted har mere end en times kørsel til nærmeste havn, gør det muligt at få råvarer udefra leveret til samme pris og i visse tilfælde endog billigere end i selve de lande, hvor råstofferne kommer fra.

Danmark har således bedre betingelser som industriland end de fleste andre lande, og vi er da også konkurrencedygtige på de fleste områder. Danmark har forholdsvis meget jord under plov end noget andet land, og vi avler mere pr. areal end. Vi har en dygtig og energisk, veluddannet befolkning, som både kan og vil producere, når bare de kan få lov til det, men landet plæges af teoritikere og planøkonomer, som vil regulere og kontrollere. Disse får støtte af socialister, som tror, at det er meget bedre, at staten overtager hele produktionen og producererne med, og halvsocialister, som tror, at staten skal overtage de væsentlige produktioner og iøvrigt kontrollere alt, eller kvantitativt, som mener, at der i ny og næ skal kontrol, og at staten helst skal drive visse af landets funktioner.

Kun Retsforbundet står ene om at kræve uuekomme fingre væk fra produktionen, altså at det bliver husmødre og andre købere, der igennem deres efterspørgsel bestemmer hvad der skal produceres og indkøbes til landet.

Under frie forhold gælder de forskellige propaganda-sløgere så som: „Skal Danmark være ligestrebt for billige udenlandske varer?“ ikke længere. Denne propaganda er i sig selv indviklet og berørt af dildigt

ledede danske virksomheder, som forestår sig sig for at nationalisere og modernisere driften, og som ved hjælp af trusler om arbejdsløshed får industrarbejdere til at støtte kravet om importbegærende midler. I ly af disse opstår trustar, monopol og prisstater, som igen fremkalder krav om prisregulering.

Retsforbundet går imod privilegier og handelsstærkninger. Herved spares alle de unødige administrationsomkostninger, som fordyrer omkostningen til skade for forbrugeren, og prisreguleringen gøres overflødig.

Sammen med en dyrtig handelsstand kan billig transport bringe landet. Billig transport medbringer spændvidden mellem den pris, producererne får, og den pris køberen skal betale, hvilket giver højere købekraft.

Det er særlig landbruget og andre eksportbrancher, dette har betydning for. De har ingen prisregulering til at udjævne, men må i normale tider affinde sig med den pris, som gælder på verdensmarkedet. På landene omkring. Yderligere for høveler af motorgiften går også i særlig grad ud over landbruget, fordi det er på landet de store afstande er og det store transportbehov findes. Retsforbundet går imod alle forslag om forhøjelse af benzin og motorafgifter, der ikke må opkræves med større beløb end det, der anvendes til veformål.

Det er den danske udenlands handel, der skaber valutaproblemer. Under fri handel vil Danmarks eksportvarer blive solgt, hvor den højeste pris kan opnås, og importvarerne blive købt, hvor og når de er billigst — hvilket er den eneste farbare vej både på kort og langt sigt til opnåelse af valutabalancen.

Knud Thomsen.

KORT SAGT:

Når staten tager sig af kulturen, forsvinder den, ganske som når der sættes maksimalpris på en vare.

(Ojeblikket)

Økonomisk ansvar

Hvis lovgivere eller andre i det private liv handlede efter de regler, hvorefter der lovgives, nemlig ved at tage fra nogle og give til andre, så ville de komme i tugthus. Dette er en uimodståelig sandhed.

(Axel Dam 9/11 34)

Om Initiativ

Det er endnu aldrig sket, at staten har vist et initiativ på erhvervslivets område, har sat en ny produktion i gang eller fundet et nyt marked.

(af en leder i Sjællands-Posten)

Enhver udvidelse af statens virksomhedsområde må nødvendigvis mangedoble antallet af overtrædelser af love og reguleringer.

(Den socialistiske socialøkonom Barbara Wootton i »Freedom under Planning«)

Når regeringen bruger penge, er det altid vore penge.

(Henry J. Taylor i »We all pay the bills«)

En mand bør have frihed til at gøre, hvad han ønsker under forudsætning af, at han ikke derved krænker den frihed, som i lige grad tilkommer ethvert andet menneske.

(Herbert Spencer)

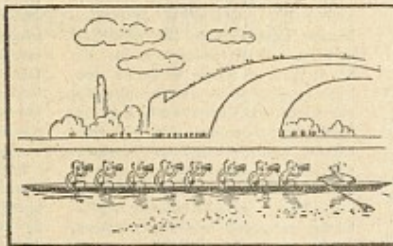
Frigiv handelen — så kommer pengeforholdene i balance af sig selv.

(Knut Tholstrup)

Ingen nye udgifter uden tilsvarende eller endnu større besparelser, for ellers vil der blive grundlag for skattestop og skatteenedsættelse.

(Robert Funch Jensen)

Vi holder
hvad vi lover

PLANØKONOMI

Saturday Evening Post

RETSFORBUNDET er et parti i fremgang

Flere og flere slutter om op Retsforbundet. Ved sidste valg i 1947 fik Retsforbundet 94.000 stemmer, mere end en fordobling. Ved kommunevalget i 1949 fik Retsforbundet mere end 130.000 stemmer. Der er mere interesse for Retsforbundets ideer end nogensinde. Ved Retsforbundets møder rundt om i landet er der stuvende fuldt.

Denne fremgang er opstået uden dagspresse og uden økonomisk støtte fra folk eller organisationer, der skal pleje særinteresser.

Det er, fordi ideerne er rigtige. Mange ser hen til Retsforbundet som det eneste parti, der kan vise vejen ud af det håbløst udviklede økonomiske virvar, landet nu befinder sig i, med restriktioner, statsindgreb, rationeringer, tilskudsordninger og skatteplyndring. Et system, som medfører et så udviklet kontorstyre, at alting forsinkes og fordyres.

Retsforbundet har de rigtige folk, der med begejstring og idealisme kæmper for et retfærdigt samfund. Retsforbundets tilhængere tælles blandt alle samfundslag. Retsforbundet har i øjeblikket 6 mand i rigsdagen. Hvis man dommer ud fra resultatet af kommunevalget i 1949, er der ikke noget i vejen for, at dette antal kan blive fordoblet, og det vil igen sige, at Retsforbundet på rigsdagen vil blive »tungen på vægtskålen« og få en afgørende indflydelse på dansk politik.

Vi vil ikke spå om valgets resultat, men kun give Dem disse oplysninger for at De kan se, at det nu mere end nogensinde kan nytte noget at give Retsforbundet Deres stemme. Mange retsstatsfolk på rigsdagen vil betyde:

- 1) Hurtig afvikling af restriktionerne.
- 2) Indskrænkning af den offentlige administration.
- 3) Kraftig nedskæring af skatterne.
- 4) Billigere varer.
- 5) Stor købekraft.
- 6) Høj beskæftigelse.

PARTISTYRE eller FOLKESTYRE

»Det er ligegyldigt, hvem man stemmer på. Når de selv kommer til fader, er de ligeglade med vælgerne«. De kender den adfærd af folk, der er blevet lede ved politik.

Hvad er det, der sker i dag? Vælgeren får lov til at sætte et kryds ved et parti — eller ved en kandidat udpeget af et parti — og de næste tre eller fire år er vælgeren sat ud af spillet.

Hvorfor ikke være med til at arbejde for et virkeligt folkestyre, et styre, hvor kontrollen med rigsdagsmændenes virksomhed ligger inde hos vælgerne? Det kan nemlig realiseres.

Hvis hele landet gøres til en valgkreds, kan vælgeren stemme på en hvilken som helst kandidat, hvor i landet han end er opstillet. Når de valgte rigsdagsmænd i rigsdagen stemmer med vægten af det antal stemmer, hvormed han er valgt ind, bliver hver afstemning i rigsdagen en folkeafstemning. Og hvis vælgeren har ret til nærsomhelst i rigsdagsperioden at flytte sin stemme fra en rigsdagsmand, som svigter vælgerens tillid til ham, til en anden, som har bevaret denne tillid — ja, så kan vælgerne selv kontrollere rigsdagsarbejdet.

Det er det rette folkestyre. Det kaldes også fri valgret, og den fri valget går Retsforbundet ind for.

Ansvar, redaktør:

J. Schmidt Hansen

»Vejen frem«, Colbjørnsensg. 7
Kbh. V. Hver lørdag i 8-sides
B.T.-format. kr. 4,00 kvartalet.
Indmeldelse i Retsforbundet med-
tages.

RETSFORBUNDET - Liste E

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk